

γεννολογῶ ἀμάρτ. γεννολογῶν Πελοπν. (Δίβρ.) γεννολοῶ Θήρ. Κίμωλ. Σίφν. γεν-νολοῶ Ρόδ. 'εν-νολοῶ Κάλυμν. Κάσ.

Ἐκ τοῦ ρ. γεννῶ καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -λογῶ, περὶ ἧς ἰδ. Γ.Χατζιδ., Ἀθηνᾶ 22 (1910), 247 κέξ.

1) **Γεννοβολῶ** 1, δ ἰδ., Θήρ. Κάλυμν. Πελοπν. (Δίβρ.): Ἡ ὄρνιθα γεννοβολᾷ Θήρ. Οἱ κόττες ἀρχίσανε οὐλές καὶ γεννολογᾶνε Δίβρ. Ἐν-νολοοῦν δά ζ-ζά Κάλυμν. 2) Ἐπιβοηθῶ τὸν τοκετὸν τῆς ἐγκύου γυναικὸς Ρόδ.: Μام-μῆ καὶ καλὰ κ' ἐν ἐξέρει νὰ γεν-νολοῇ τὴν γεναῖκα. 3) Ἐπιμελοῦμαι τῶν βοσκημάτων μέχρι τοῦ τοκετοῦ αὐτῶν Κίμωλ. Σίφν.: Γεννολοοῦμαι τὰ πράματα Κίμωλ. Τὰ γεννολοᾷ τὸν χειμῶνα τὰ ζωντανὰ Σίφν. 4) Ἐπιμελοῦμαι τῶν βοσκημάτων κατὰ τὸν τοκετὸν Κάσ.

γεννοπαιδίζω Κέρκ. γεννοπαιδάω Κέρκ.

Ἐκ τοῦ ρ. γεννῶ καὶ τοῦ οὐσ. παιδί.

Γεννῶ: Ἔτσι καὶ γεννοπαιδίσῃ ἡ γυναῖκα πρέπει νὰ φυλαχτῇ. Ἐγεννοπαιδίσε δέκα κεφάλια παιδιὰ ἐκείνη πού βλέπει.

γεννόπιττα ἡ, Λεξ. Δημητρ. γεν-νόπιτ-τα Κύπρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γέννα καὶ πίττα.

Ὁ κατὰ τὴν ἐορτὴν τῶν Χριστουγέννων παρασκευαζόμενος εἰδικὸς ἄρτος. Εἰς τοῦτον ἐντίθεται, κατ' ἔθος, καὶ νόμισμα, κόπτεται δὲ εἰς τεμάχια καὶ μοιράζεται κατὰ τὴν παραμονὴν τοῦ νέου ἔτους. Συνών. βασιλόπιττα.

γεννοπλάσκουμαι Πόντ. (Σάντ. Σταυρ. Χαλδ.)

Ἐκ τῶν ρ. γεννῶ καὶ πλάσκουμαι, παθητ. τοῦ πλάω, δι' δ ἰδ. πλάθω.

Οἶονεὶ γεννῶμαι ἀπὸ τὴν πλάσιν, δημιουργοῦμαι, γίνομαι ἐνθ' ἄν.: Φρ. Ἀς σ' ὀρμάν' ἐγεννοπλάστα κι ἄς σ' ὀρμάν' ἐγεννοχτίστα (ἐπὶ τῶν ποικίλων προϊόντων τῆς δασικῆς ξυλείας) Σάντ. Χαλδ. || Αἰνιγμ. Ἀς σ' ὕλέεν ἔρθα κι ἄς σ' ὕλέεν ἐγεννεπλάστα, κι ὄνταν ἔρθα, ἄς σ' ὠτία ἐκρεμάγα (ἄς σ' ὕλέεν = ἀπὸ τὴν ὕλην, ἀπὸ τὸ δάσος· ἡ θύρα) Σάντ.

γέννος ὁ, Ἡπ. (Δίβρ. Μαργαρ. Μέγα Περιστ.) Καστ. Πελοπν. (Μεσσ.) — Κ. Κρυστάλλ., Ἔργα 2, 50. Χ.Χρηστοβασίλ., Διηγ. στάνης, 4 Χρόν. σκλαβ., 77 — Λεξ. Βλαστ. 289, Δημητρ. γέννους Ἀλόνν. Εὔβ. (Ἀγία Ἀνν. Στρόπον.) Ἡπ. (Δωδών. Ζαγόρ. Ἰωάνν. Κουκούλ.) Θεσσ. (Ἀνατολ.) Μακεδ. (Βογατσ. Βόιον Νάουσ.) Σκόπ. Στερελλ. (Ἀστακ. Αἰτωλ. Ἀχυρ. Γαρδίκ.) γιάννους Θεσσ. (Ἀργιθ.) Ἰννους Μακεδ. (Γαλατ.) γέννους ἡ, Μακεδ. (Δεσκάτ.) γέννος τὸ Εὔβ. (Βρύσ.) γέννους Ἡπ. Μακεδ. (Καταφύγ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γεννῶ.

1) **Γέννα** 1, δ ἰδ., Εὔβ. (Ἀγία Ἀνν. Βρύσ. Στρόπον.) Ἡπ. (Δωδών. Μαργαρ.) Θεσσ. (Ἀργιθ.) Μακεδ. (Γαλατ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀστακ. Ἀχυρ. Γαρδίκ.) — Κ.Κρυστάλλ., ἐνθ' ἄν. Χ.Χρηστοβασίλ., Διηγ. στάνης, 4: Εἶχε καλὸ γέννου ἡ κουπέλα Ἀχυρ. Εἶχα καλὸ γέννου τὰ ζωντανὰ φέτου αὐτόθ. Οὐ μάρκαλους θὰ φέρ' τοῦ γέννου, οὐ γέννους τοῦ γάλα, τοῦ γάλα τοῦ τ'ρὶ Αἰτωλ. Ἀρχισ' οὐ γέννους ἀπὸ δέκα μέρεις αὐτόθ. Ἦταν ἀχαμνὰ τὰ γίδια, δὲν π'δὴθ' καν' ἔς τὸν κιρὸ τ'ς κι οὐφίμ'σαν ἔς τοῦ γέννου Στρόπον. Ἀκόμα δὲν ἀρχίν'τσι οὐ γέννους, δὲν ἔφαγα κ'λιάστρα Δωδών. Μεθαύριο θὰ πιάσουνε γέννος τὰ ζά, θέλουνε κουμάντος (κουμάντος = ἐπιμελημένη παρακολούθησις καὶ διατροφή) Βρύσ. Κόντεφι νὰ μ' φοφῆσ' ἡ γίδα μ' ἔς τοῦ γέννου, γιατί τ'ς βγήκ' ἡ μήτρα τ'ς ὄξου Κουκούλ. Ἰφιότου εἶχαμαν πρῶι-

μου γιάννου (ἰφιότου = ἐφέτος) Ἀργιθ. Ἀπὸ πέντε γεννοῦ κι πᾶν' δὲ μπορεῖς νὰ πῆς τὰ χρόνια τ'ς Ἀγία Ἀνν. Οὐ γέννους τ'ς ἦταρι παραπάν' ἀπὸ καλὸς Ἀχυρ. Πιάκαρι οἱ κόττες γέννους Κουκούλ. — Εἶχε ἀρχίσει ὁ γέννος τῶν προβάτων μας Χ.Χρηστοβασίλ., ἐνθ' ἄν. || Φρ. Καλὸς ἔννους (καλὴ χρονιά, καλὴ ἀπόδοσις, δὲν ἐψόφησαν τὰ γεννηθέντα ζῶα) Γαλατ. || Ποίημ.

Συμμαζωγμέν' οἱ πιστικοὶ ξενύχτιζαν ἔς τὸ γέννο, κ' εἶχαν τὸ γέννον ὄφιμον, κ' ἦταν μεγάλη ἡ στάνη Κ.Κρυστάλλ., ἐνθ' ἄν. β) Ὁ τόκος τῶν χρημάτων Χ.Χρηστοβασίλ., Χρόν. σκλαβ., 77: Τί γέννο πῶχουν ἐκεῖνα τὰ χίλια γρόσια ἀπανωθὶ σὲ πέντε χρόνια! 2) Ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν γεννοῦν τὰ αἰγοπρόβατα Ἀλόνν. Εὔβ. (Ἀγία Ἀνν.) Ἡπ. (Ζαγόρ. Ἰωάνν. Κουκούλ. Μέγα Περιστ.) Θεσσ. (Ἀνατολ. Ἀργιθ.) Καστ. Μακεδ. (Βογατσ. Βόιον Δεσκάτ. Νάουσ.) Πελοπν. (Μεσσ.) Σκόπ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Δεσφ.) — Λεξ. Βλαστ. 289 Δημητρ.: Ἐφτασε πιά κι ὁ γέννος Μεσσ. Μὴ τὰ πουλλὰ τὰ χιόνια ἦρθ' οὐ γέννους Αἰτωλ. Τώρα πᾶμι ἔς τοῦ γέννου. Οὐλα μαζί τὰ πρόβατα ποντὲ δὲ γιννᾶρι αὐτόθ. Ἐχουν πηδηθῇ τὰ πρόβατα, ἔρχεται ὁ γέννος μεθαύριο, γεννᾶνε τὰ ζωντανὰ Καστ. Ἐπιασι κρύου κ' εἶρι κακὸ γιὰ τὰ γίδια, οὐπᾶν' ἔς τοῦ γέννου Βογατσ. Θὰ μποῦμι ἔς τοῦ γέννου (θὰ ἀρχίσουν τὰ γιδοπρόβατα νὰ γεννοῦν) Ἀλόνν. Σκόπ. || Φρ. Κιρούσιλους γέννους (ἐποχὴ καθ' ἣν πολλα γιδοπρόβατα γεννοῦν συγχρόνως) Στερελλ. Καιρούσιλος γέννος (ὁμοίᾳ τῇ προηγουμένη) Λεξ. Βλαστ. 289. 3) Τὸ γεννηθὲν Ἡπ. Συνών. γεννούδι. 4) Ἡ ἐξωτερικὴ μορφή τοῦ αἰδοῦ τοῦ αἰγοπροβάτων Ἡπ. (Δίβρ.) Μακεδ. (Γαλατ. Καταφύγ.): Οὐ ἴννους τ'ς προβατίνας Γαλατ. Ὁ λύκος ἔκοψε δύο τρία πρόβατα. Τὰ ἔσκισε. Τὰ ἔχε πιάσει ἀπὸ τὸ μαστάρι. Ἐδῶ πίσω ἀπὸ τὸ γέννο τοῦ ἔχε βγάλει τ' ἄντερα ὄξω Δίβρ. Συνών. γέννα 3.

γεννόσπερμα τό, Λεξ. Δημητρ. γεννόσπαρμα Κ.Θεοτόκ., Γεωργ. Βιργιλ., 4, 66.

Ἐκ τοῦ ρ. γεννοσπέρνω.

1) Τὸ τέκνον Λεξ. Δημητρ. || Φρ. Τοῦ διαβόλου γεννόσπερμα (ἐπὶ δυστρόπου καὶ ἀπειθοῦς). 2) Ὁ γόνος τῶν μελισσῶν Κ.Θεοτόκ., ἐνθ' ἄν.: Ποίημ.

Οἱ μέλισσες σὲ λαγαδιές καὶ κάμπους τριγυρίζουν χαμοζεσταίνουν τὲς φωλιές καὶ τὸ γεννόσπαρμά τους.

γεννοσπέρνω Ζάκ. Κεφαλλ. Πάρ. Προπ. (Κύζ.) — Λεξ. Δημητρ. γιννοσπέρνου Σάμ. ἔννοσπέρνω Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Ἐκ τῶν ρ. γεννῶ καὶ σπέρνω διὰ συνδυασμοῦ τῆς ἐννοίας σπέρνω ἐπὶ πατρὸς καὶ γεννῶ ἐπὶ μητρός.

Γεννῶ, τεκνοποιῶ ἐνθ' ἄν.: Ποιὸς σὲ γεννόσπειρε; Λεξ. Δημητρ. || Φρ. Κακοχρονάχης ἐστὶ καὶ πού σ' ἐγεννόσπειρε (ἀρὰ) Ζάκ. Διᾶλε, πᾶρ' τον πού σὲ γεννόσπειρε (ἀρὰ) Κεφαλλ. Ἀνάθεμα νὰ ἔχη πού σὲ γεννόσπειρε (ἀρὰ) Κύζ. Διᾶόλοι πού σὲ ἔννοσπέρασι (ἀρὰ) Ἀπύρανθ. Βλαστιμῶ τὴν ὥρα καὶ τὴ στιγμὴ πού μὲ γεννόσπειρ' ἡ μάννα μου (ἀρὰ) || Πάρ. Νὰ πᾶρ' π' σὶ γιννόσπειρι (ἀρὰ) Σάμ. Χαρά ἔς τὴ μάννα πού τὸν ἐγεννόσπειρε (εὐχὴ) Πάρ.

γεννοτροφῶ Σῦρ.

Ἐκ τῶν ρ. γεννῶ καὶ τρέφω.

Αὐξάνομαι, πολλαπλασιάζομαι: Γεννοτροφήσανε τὰ πράματα (ἐπολλαπλασιάσθησαν τὰ βοσκήματα, τὰ ζῶα).

γεννούδι τό, ἀμάρτ. γιννούδ' Ἡπ. (Τσαμαντ.) Θράκ. (Ἡράκλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γέννος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -οῦδι.
Γέννος 3, δ ἰδ., ἐνθ' ἄν.

γεννούλιν ἐπίθ. Πόντ. (Κερασ.) γεννούλ' Πόντ. ('Αμισ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γεννώ καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -οῦλιν, περὶ ἧς ἰδ. 'Α.Παπαδόπ., 'Αθηνᾶ 37 (1925), 176.

Τὸ ἄρτι γεννῆσαν ζῶον ἢ τὸ μέλλον συντόμως νὰ γεννήσῃ ἐνθ' ἄν.: *Γεννούλιν χτήνον* (ἢ ἄρτι γεννήσασα ἀγελάς) Κερασ. *Γεννούλᾳ πρόβατα* (τὰ μέλλοντα νὰ γεννήσουν) Χαλδ. 'Αντίθ. *στεῖρο*, δι' ὃ ἰδ. *στεῖρος*.

γεννουλομάλλιν τό, ἀμάρτ. γεννουλομάλλ' Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. γεννούλιν καὶ τοῦ οὐσ. μαλλίν.

Τὸ μαλλὶ τοῦ προβάτου τὸ ὁποῖον ἔχει γεννήσει.

γεννούρι τό, Πόντ. ('Ινέπ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γεννώ καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -οῦρι.

Οἷδημα δερματικόν, δοθιήν.: Φρ. *Γεννούρι νὰ ἐβγῇ* 'ς τὸν πάτο του (ἀρά· εἶθε δοθιήν νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸν πρωκτὸν του).

γεννοῦσα ἐπίθ. θηλ. Μέγαρ. Πάρ. γιννοῦσα Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γεννώ καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -οῦσα, δι' ἣν ἰδ. 'Α.Παπαδόπ., 'Αθηνᾶ 37 (1925), 181.

Ἡ συχνὰ γεννώσα, ἡ πολυτόκος ἐνθ' ἄν.: *Κόττα γεννοῦσα Μέγαρ*.

γεννούσιος ὁ, ἀμάρτ. γιννούσιους 'Ηπειρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γέννος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -οῦσιος.
'Ο αὐτόχθων.

γεννοφάσκια τά, πολλαχ. γιννοφάσκια 'Ηπ. (Κουκούλ.) Σάμ. Στερελλ. (Αἰτωλ. 'Ακαρν. 'Υπάτ. Φθιώτ.) γεννοφάσσια Μύκ. γεννοφάσια 'Ιων. (Σμύρν.) γεννοφάσα Σέριφ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γέννα καὶ φασκιά.

Τὰ σπάργανα τοῦ βρέφους μετὰ τὰ ὅποια τὸ περιτυλίσσουν μόλις γεννηθῇ πολλαχ.: || Φρ. 'Απὸ τὰ γεννοφάσκια (ἐκ παιδικῆς ἡλικίας), οἶον: 'Απὸ τὰ γεννοφάσκια *της εἶναι πλούσια* 'Ιων. (Σμύρν.) *Εἶναι ἄρρωστο* ἀπὸ τὰ γεννοφάσκια του Κύθηρ. *Τόνε θυμᾶμαι* ἀπὸ τὰ γεννοφάσκια μου, δὲν ἄλλαξε ἢ μούρη του 'Ιθάκ. 'Απὸ τὰ γεννοφάσκια του καταγίνεται μετὰ τῇ φαλτικῇ Σῦρ. *Αὐτὸς ἐγὶ κλέφτ'ς* ἀπ' τὰ γιννοφάσκια τ' Στερελλ. ('Υπάτ.) *Τέτοιος* δα εἶναι ἀπὸ τὰ γεννοφάσκια του Πελοπν. (Μάν.) *Τοὺν ξέρου* ἐγὼ αὐτὸν ἀπὸ τὰ γιννοφάσκια τ' ἀκόμα 'Ηπ. (Κουκούλ.). Συνών. φρ. ἀπὸ γεννησοφάσκια, ἀπὸ κούνια.

γεννόφυλλα τά, Πελοπν. (Λακεδ. Μεσσ.) — Ν.Πολίτ., 'Επιστ. 'Επετ. Πανεπ. 2 (1905/6), 157.

Ἐκ τῶν οὐσ. γέννα καὶ φύλλα.

Γλυκύσματα κομιζόμενα ὑπὸ τῶν συγγενῶν κατὰ τὴν γέννησιν ἢ κατὰ τὴν βάπτισιν τοῦ βρέφους ἐνθ' ἄν. Συνών. *κανίσκι*.

γεννοχτίσκουμαι Πόντ. (Σάντ. Σταυρ. Χαλδ.)

Ἐκ τῶν ρ. γεννώ καὶ χτίσκουμαι, παθητ. τοῦ χτίζω, δ ἰδ.

Γεννῶμαι οἶονεὶ ἀπὸ τὴν χτίσιν, δημιουργοῦμαι, γίγνομαι ἐνθ' ἄν.: Αἰνιγμ. 'Ας σ' ὀρμάν' ἐγεννεπλάστα κι ἄς σ' ὀρ-

μάν' ἐγεννεχτίστα, κι ὅταν ἔρθα, ἐποίκανέ με κιζιρ' ἀπισκέσ' 'ς σὸ χωρίον (=ἀπὸ τὸ δάσος ἐγεννήθην καὶ ἀπὸ τὸ δάσος ἐδημιουργήθην καὶ ὅταν ἦλθα με ἔκαμον κλητῆρα εἰς τὸ χωρίον.) Συνών. *γεννοπλάσκουμαι*.

γεννώ κοιν. καὶ Καππ. ('Ανακ. 'Αραβάν. Γούρτ. Μισθ. Φλογ.) Πόντ. ('Αμισ. 'Αντρεάντ. 'Ινέπ. Οἶν. 'Οφ. Σινασ. Σταυρ. Τραπ. Χάλδ.) *γεν-νώ* 'Απουλ. (Καλημ. Καστριν. Κοριλ. Μαρτιν. Στερνατ. Τσολλίν.) 'Αστυπ. Κάρπ. Κῶς Κύπρ. Λειψ. Λέρ. Μεγίστ. Νίσυρ. Πάτμ. Τῆλ. Φολέγ. Χίος (Νένητ. Πυργ.) *γιννώ* 'Ανδρ. (Κόρθ.) Θράκ. (Κόσμ.) 'Ιμβρ. Μακεδ. (Δαμασκ.) *γ'ννώ* 'Ηπ. (Ζαγόρ.) *γεννοῦ* Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) Σκῦρ. *γεν-νώ* 'Απουλ. (Μαρτᾶν.) *γιν-νώ* 'Απουλ. (Μαρτιν.) *κεν-νώ* 'Απουλ. (Κοριλ.) *γεννώ* 'μα Τσακων. (Χαβουτσ.) *γεννοῦρ* ἐν Τσακων. (Μέλαν.) *ἡγεν-νώ* 'Απουλ. (Κοριλ.) *εννώ* Καππ. (Φάρας.), Νάξ. ('Απύρανθ. Βόθρ.) *εν-νώ* Προπ. (Μαρμαρ.) Κάρπ. Κάσ. *ιν-νώ* Α.Ρουμελ. (Καβακλ.) Μακεδ. (Σιάτιστ.) *γεννάω* κοιν. *γεν-νάω* Καλαβρ. (Βουνὶ Γαλλικ. Μπόβ. Ροχούδ. Χωρίο Βουν. Χωρίο Ροχούδ.) 'Ικαρ. (Εὔδηλ.) *γεννάου* Πελοπν. (Κόκκιν. Λεντεκ.) *γεν-νάου* Εὔβ. (Κουρ. Κύμ. 'Οξύλ.) *γιννάου* κοιν. βορ. ἰδιωμ. Παθ. *γεννεῖμαι* κοιν. καὶ Καππ. ('Αραβάν. Γούρτον.) *γιννεῖμι* Λῆμν. (Πλάκ.) Μακεδ. (Δαμασκ. Κοζάν.) *γεννεῖωμαι* ΑΚρήτ. Πελοπν. ('Αναβρ. Κίτ. Μάν.) Μῆλ. *γιννεῖωμι* Στερελλ. ('Αστακ.) *γεννειοῦμαι* Α.Ρουμελ. (Σωζόπ.) Ζάκ. Θράκ. (Τσανδ.) Καππ. (Φερτ. Σινασσ.) Α.Κρήτ. *γεν-νειοῦμαι* Πάτμ. *γεν-νεῖομαι* 'Απουλ. *γεννεῖομαι* Πόντ. *γεννοῦμαι* Κρήτ. (Κατσιδ.) *γεννισκοῦμαι* Πόντ. *εννεῖωμαι* Νάξ. ('Απύρανθ.) *εννοῦμαι* Νάξ. ('Απύρανθ.) 'Αόρ. *ἐγέννεσα* Πόντ. *γένν'σα* Καππ. ('Αραβάν.) *γένν'τσα* Καππ. (Μισθ.) *ένν'τσα* Καππ. (Φάρας.) *ἐγέν-νκα* Καλαβρ. (Γαλλικ. Μπόβ.) *γέννηκα* Μέγαρ. Παθ. *ἀόρ. ἐγέννεθα* Πόντ. *ἡγεν-νήση* 'Απουλ. (Κοριλ.) *ἐγεν-νήχηκα* Κύπρ. *γεννέθηκα* Θράκ. (Σηλυβρ.) 'Ιθάκ. *γιννέθ'κα* Μακεδ. (Νιγρίτ.) Σάμ. *εν-νήθηκα* Χίος (Πυργ.) *ἐγεννᾶκα* Τσακων. (Μέλαν.) *γεννᾶκα* Τσακων. (Χαβουτσ.) *γεννήχη* Καππ. (Μισθ.) *γεννήρα* Καππ. 'Αραβάν) *ἐνήθη* Καππ. (Φάρας.) *ἐγεν-νήθημο* 'Απουλ. Μετοχ. *γεν-νημένος* Κάρπ. Νίσυρ. Τῆλ. Χίος *γεννημένος* 'Αγαθον. Κουφονήσ. *γεν-νημένος* 'Αμοργ. *γεν-νημένο* Καλαβρ. (Μπόβ.) *γεννεμένος* Πόντ. *γενναμένε* Τσακων. (Χαβουτσ.) *γεννῶντας* Θράκ. (Πύργ.) *γεν-νῶντα* 'Απουλ. (Στερνατ.) *γεν-νῶντα* Καλαβρ. (Μπόβ.) *γεννιῶντας* Θεσσ. ('Αετόλοφ.) *γεννητῶδας* Κρήτ. ('Αγιος Γεώργ. 'Ανατολ. Μάλλ.) *γεννηθῶδας* Κρήτ. (Καβουσσ. Μυρτ. Ραμν.) 'Απαρ. *γεν-νήσει* Καλαβρ. ('Απουλ.) 'Απαρ. παθ. *ἀόρ. γεννηθῆναι* Πόντ.

Τὸ ἀρχ. *γεννώ*. Τὸ η τοῦ *ἡγεν-νώ* ὠρμήθη ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν παρωχημένων χρόνων. 'Ιδ. Γ.Χατζιδ., ΜΝΕ 1, 231.

Α) 'Ενεργ. 1) Γεννώ, τίκτω, τεκνοποιῶ ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ ζώων κοιν. καὶ 'Απουλ. (Καλημ. Καστριν. Κοριλ. Μαρτᾶν. Μαρτιν. Στερνατ. Τσολλίν.) Καλαβρ. (Βουνὶ Γαλλικ. Μπόβ. Ροχούδ. Χωρίο Βουν. Χωρίο Ροχούδ.) Καππ. ('Ανακ. 'Αραβάν. Γούρτ. Μισθ. Φάρας. Φλογ.) Πόντ. ('Οφ. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ.) Τσακων. (Μέλαν. Χαβουτσ.): *Γέννησε ἡ γυναῖκα του. Τὸ μῆνα αὐτὸ θὰ γεννήσῃ. Γεννάει ὅλο κορίτσια. Γέννησε ἡ γίδα - ἡ προβάτα - ἡ φορᾶδα - ἡ σκύλλα. Ἄρχισαν τὰ γίδια νὰ γεννοῦν. Γέννησε ἡ γάττα κοιν. Κάθα χρόνο ἐννᾶ κι εὐτὴ Νάξ. ('Απύρανθ.) Γέννησ' ἡ γ'ναῖκα τ' κ' ἔχει τ'ς χαρὲς τ' 'Ηπ. (Πέρδικ.) Πουλὸν κατέφ'κιν ἡ ἄλ'ιά τ'ς νύφ'ς, θὰ ἐννήσ' Μακεδ. (Γαλατ.) 'Εγέννησένε*

